

На рис. 1.35 е старинният портрет на Архимед от книгата му „Опера“ уж от XV в. Виждаме типично средновековен учен в кабинета му. И коментаторите не са могли да подминат това обстоятелство: „Работната му стая е в ренесансов стил“ [1229], с. 87.

Книгата „Коничните сечения“ от „античния“ Аполоний е публикувана чак през 1537 г. А „Кеплер, който първи открива значението на коничните сечения (елипсите) в астрономията, умира, преди да излязат пълните събрани съчинения на Аполоний. Следващите три книги... са публикувани за първи път в превод на латински (пак превод! – А. Ф.) през 1631 г.“ [740], с. 54. Та, целият труд на „античния“ Аполоний вижда бял свят чак след като през епохата на Кеплер (XVI–XVII в.) е открито значението на обектите, описани в този „античен“ труд. А дали трудовете на „античния Аполоний“ не са просто редактираните съчинения на ПОЛЯКА Коперник? Името Аполоний е идентично на името ПОЛОНИЙ, което ще рече ПОЛЯК, тоест човек от Полша, от ПОЛОНИЯ. Астрономът Коперник (1473–1543) е живял непосредствено преди астронома Кеплер (1571–1630). По-подробно за Коперник, Тихо Брахе и Кеплер вж. в книгата „Астрономически анализ на хронологията“.

6. ИЗМЕРВАНЕ НА ВРЕМЕТО ПРЕЗ СРЕДНОВЕКОВИЕТО. ИСТОРИЦИТЕ ГОВОРЯТ ЗА „ХАОС В СРЕДНОВЕКОВНОТО ДАТИРАНЕ“. СТРАННИ „СРЕДНОВЕКОВНИ АНАХРОНИЗМИ“

Хронологичната версия на Скалигер далеч не е била единствената. Съществували са конкурентни версии, които доста са се различавали от нея. Затова Е. Бикерман с голямо съжаление говори за „хаоса в средновековното датиране“ [72], с. 73. Пък и анализът на древните документи показва, че някогашните представи за времето са били твърде различни от съвременните. „До XIII–XIV в. апаратите за измерване на времето са били нещо рядко, луксозни предмети. Дори учените невинаги са ги имали. Англичанинът Валхерий... се оплаква, че липсата на часовник му попречила да направи точни наблюдения на лунното затъмнение през 1091 г. [1461], с. 68.

„В средновековна Европа обикновено са използвали слънчев часовник (рис. 1.36 – А. Ф.), пясъчен и клепсида – воден часовник. Но слънчевият часовник е годен само в ясно време и малцина притежават клепсидри“ [217], с. 94. В края на IX в. от н.е. за отброяване на времето използват най-вече свещи. Например английският крал Алфред тръгвал на път с наръч ед-